

РЕШЕНИЕ

№ 23346

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8332** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния му представител – юрк. Д., срещу Решение № 3277 от 11.07.2024 г., постановено по АНД № 3379/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е отменен, като незаконосъобразен електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ към министъра на регионалното развитие и благоустройството, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. ал. 3, във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на „Ейч Би Минералс“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Посочва, че в разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3ж, както и тази на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, където изрично е посочено „електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-ал. 3в“, сред които се включва и настоящото нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ.

В съдебно заседание, редовно призован, касатора се представлява от юрк. Д., който

поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, „Ейч Би Минералс“ ООД, ЕИК[ЕИК], в писмен отговор, чрез пълномощника си адм. Р., излага становище за неоснователност и бланкетност на касационната жалба. Моли да бъде потвърден оспорения съдебен акт. Претендира разноски.

В съдебно заседание, ответникът е представляван от адв. Р., който взема становище за неоснователност на жалбата, съответно за правилност и законосъобразност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, съответно да бъде оставен в сила оспорения съдебен акт. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 3277 от 11.07.2024 г., постановено по АНД № 3379/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, е отменен, като незаконосъобразен електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ към министъра на регионалното развитие и благоустройството, с който за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. ал. 3, във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на „Ейч Би Минералс“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е установил от фактическа страна, че на 18.07.2021 г. в 14:10 часа, е установено движение на ППС товарен

автомобил „В. ФМ“, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 43000, брой оси 5, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке, в Столична община по път А-6 км 50+427, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Деянието е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

За да отмени оспорения ЕФ първоинстанционният съд приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя извода на въззивния съд за незаконосъобразност на оспорения акт.

По делото е безспорно установено, че отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

В тази връзка, видно от разпоредбата на чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Правилно съдът е отбелязал, че нормата на чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1 800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 25 00 лв., каквато в случая е наложена санкция на дружеството-ответник.

Настоящият състав на АССГ споделя мотивите на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

На следващо място, обосновано и правилно, въззивния съд е приел, че според чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Съгласно разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Безспорно е, че и двете посочени разпоредби са приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "Административнонаказателна отговорност".

В разпоредбите на чл. 167а, ал. 1, 2 и 4 от ЗДвП, се уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал. 1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ (ал. 2, т. 8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. (ал. 4). Посочените норми не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административно наказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от ЗНА категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

В заключение съдът счита, че след като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административно наказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал.

7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. След като цели административно наказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

В тази връзка, настоящия състав счита, че като е постановил, че за нарушението по чл. 178, ал. 3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решение в съответствие със закона.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, искането на ответникът за присъждане на разноси е основателно и следва да бъде уважено, като Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да се осъди да заплати на „Ейч Би Минералс“ ООД, разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 550 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие и списък на разноските. Възражението за прекомерност е неоснователно.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3277 от 11.07.2024 г., постановено по АНД № 3379/2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ДА ЗАПЛАТИ на „Ейч Би Минералс“ ООД, ЕИК[ЕИК], сума в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноси пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ